

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorok, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četiristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. štev. 220 Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Minister Chlumecky in Slovenci.

V Mariboru se je zadnji pondeljek slovesno odprla vinogradarska šola. Mariborci so streljali z možnarji kakor na kaki kmetski svatovščini, so zložili po šest forintov od glave za veliko pojedino s šampanjecem, zvečer so napravili slaboobiskan „fest-theater“ in na noč „fest-ball“, povabili so bili poslanice, in prišla sta jim slavje veličat celo dva ministra. Stremayr in Chlumecky. Ob kratkem: vse je bilo veliko in veselo.

Vse to bi nas malo brigalo. Kar se vinogradarske šole tiče, znano je, da so si naši poslanci v graškem zboru vse prizadevali, da bi bila slovenska, in da je zlasti rajni dr. Prelog dokazal, kako neugodno mesto je baš „pikardija“ pri Mariboru za tako šolo. Zdaj sam nemški direktor te šole kot strokovnjak priznava, da je Slovenec Prelog prav imel, — ali šola je enkrat tukaj; vsled ambicij mariborskih klik in vsled nemške krivičnosti je tudi nemška. Ker je nam tudi takšola, ako more kaj k razvetvu vinogradstva pomagati, ljubša nego nobena, priporočali smo onkrat slovenskim mladeničem, naj se ne dado odstrašiti od nje. Vodila nas je pri tem misel, da Slovenci ne smemo nikjer nazaj umekniti se, nego da moramo tudi v one trdnjave zlesti in jih okupirati, ktere so proti nam zidane. Toliko o tej šoli.

Ko smo čuli, da se ta svečanost snuje in da prideta tudi minister uka in minister poljedelstva udeležit se, pričakovati smo bili opravičeni, da bode imelo praznovanje odpiranja šole značaj znanostnega, miroljubnega shoda. Saj je vednost, znanost, šolski poduk in človečanski napredek baš ono polje, na katerem se strinjam vsemi, ktero ne pozna narodnosti, ne prepira, temuč samo blagost vsega človečanstva. Pričakovati smo bili to opravičeni tem bolj, ker se je svečanost obhajala blizu meje, kjer se Slovenstvo dotika nemštva, tem bolj, ker smo mislili, da ravno minister avstrijske države, ki se bode udeležil tu, nema poklica dotikati in razparavati rane narodnega razpora. Ali motili smo se. Baš minister Nj. V. našega cesarja, minister kmetijstva Chlumecky je bil tisti, ki je prišel na slovensko zemljo Slovence zasmehovat!

Minister Chlumecky je rekel: „velike vrednosti je, da je šola ravno na tem mestu zidana, kjer se na m. e. i. dotikamo sosedov slovenskega jezika. Ako sta obadvoda roda v času tlačenja skupaj živila, zakaj bi zdaj v času svobode in napredka bojevala se med seboj?“ Ali niso te besede iz ust ministra denašnje vlade, ktera nam domače profesorje iz domovja tira, pa jima niti razloga za to povedati neče, zasmeh Slovencev? Kakšna je ta svoboda, ki nam je za slovenske vinogradnike in njih sine nemško šolo proti naši želji usilila? Kdo more o denašnji svobodi Slovencev govoriti, kterih 500.000 na Dunaji po nemški zdanji krivici niti zastopano nij? Gospod minister ima humor! Samo, da nam vzbuja tak humor vse druga čutila nego smehljaje.

„Narodni razpor ni naraven, je samo bolezen“ pravi minister poljedelstva. Res je, gospod vitez Chlumecky, narodni razpor ni naraven, je bolezen, če hočete. Ali kdo je te

*) Ta gospod minister je v geografiji gotovo „dritte“ imel ko je v šolo hodil; sicer bi vedel, da je slovensko-nemška meja dobre dve uri od Maribora na sever.

nenaravnosti kriv drugi, nego Nemci v Avstriji, taki Nemci so Chlumeckega posadili na stolček, kamor ne spada, Nemci, ki zatirajo jezik naših očetov v šoli in uradniji, ki imajo samo en naman pred očmi: slovenstvo noter do Adrije narodno zatreli. Narodni razpor je bolezen; ali ta bolezen izvira od krivične nemške roke, ki zasaja kol germanizacije in hegemonije v telo Slovenstva in Slovanstva. In tacemu Nemštvu moremo „bratovsko roko“ podati? Podaj jo, kdor izdajaš svoj rod, kdor veruješ medenim besedam, pa si slep, da ne vidiš, ka ti hoče glavo rezati oni, ki te boža in gladi!

„Kar se bode tukaj učilo, naj bode tudi stanovalcem slovanskega jezika pristopno“, t. j. tudi Slovenci smejo v to šolo hoditi. Kako ste vendar milostljivi, gospod minister! Torej tudi mi smemo v to šolo deca pošiljati! Nij vrag! Ali mar ne plačamo krvavih davkov primerno vsaj toliko kakor Nemci? Ali ni ta šola ustavljena tudi z žulji slovenskega kmeta, obrtnika itd. Mi ne potrebujemo dovoljenja in milosti tam, kjer imamo pravico. In kdor milost deliti hoče, kjer bi moral pravico dajati in vršiti, temu se pozna, da bi rad še bolj krivičen bil, kakor je, samo da bi mogel.

In kaj pa hočemo reči na besede nemškega ministra Chlumeckega, ki je koncem čenčal, da bodo Slovenci priliko imeli tu v tej nemški šoli kulture naučiti se, in od Nemcev še le naučili se, vino pridelovati. To je pač kos nemške ošabnosti in prevzetnosti, ktera meni, da je vse kar je dobro samo od Nemcev izšlo. A ni istina. Res so Nemci v vednosti dosti storili. Ali Slovenje vendar nismo tako brez kulture, kakor si nemški nápuh domišlja. Slovenec in Slovan je preje vino pridelaval nego ga je Švab piti znal, in Slovan je z vinom tržil, ko je Nemec še na medvedovih kožah ležal in ni imel druge „kulture“ kakor meč s katerim je miroljubnega poljedelskega Slovana „kulturno“ uničeval. Vse fraze zgodovine ne izbrišejo.“

Dopisi.

Iz Ljubljane. 10. marca. [Izv. dop.] Da se narodno društveno življenje vendar precej živalno giblje in da v leturgijski ne zapademo, zahvaliti se je posebno mlajšim močem, ki imajo v rokah dramatično društvo in „Sokol.“ Včeraj so na „Sokolskem večeru“ bile sobe čitalnične restavracije prenapolnene in „Sokolov“ odbor je znal poskrbeti program, ki je izveden zadovolil sploh, davši zabavo in poduk. Humoristično berilo knjigoveza Mihelača je imelo sicer mnogo obravljenih, a tudi mnogo dobrih in primernih udarcev na naše domače politično-socijalne razmere. Sokolov starosta dr. Zarnik je govoril o tematu: „Slovenski narod na različnih voliščih“. V uvodu svojega govorja je kot načelnik društva izrekal željo, da bi „Sokol“ zopet povzdignil se do vzvišene stopinje, ktero mora po svojim poklicu in nalogu imeti, kteri nalog je: dosezati krepost in čilost na telesu in na duhu. Prehajajo na predmet govora pripovedal je humoristične anekdote in dogodbine na različnih volitvah po Slovenskem. Počel je z volitvami pri ogerskih Slovencih, ki volijo v peštanski zbor in obširno sikal volilni boj med Deakovecem grofom Žigrajem in advokatom Berkom,

dalje ostre boje v velevažnem mariborskem okraju, kjer je nemštvvo in slovenstvo v najhujšem boji, in naš Strassburg (Maribor) Slovence terorizira. Za poredom omenivši anekdote in dogodbine iz drugih volilnih okrajev, končal je govornik s pripovedanjem dveh šaljivih dogodbic iz svoje lastne volitve (kako mu je nek bribovski volilec svojo „štimo“ dal in kako mu je drug volilec pravil, da mu je nemogoče „vere“ vzeti, ker ni niti „kučma“ ne „pruštof“.) Zlasti zadnji dve so zbujuje med mnogim poslušalstvom veliko veselost. — Berilo g. Jeločnika o „Mlado-“ in „Staroslovencih“ je imelo mnogo dobrih, poslednje dovtipno zbadajočih point. Za drugokrat je želeti, da se bralci v branji bolje izurijo, ker slabo branje je marsiktero dobro zrno v spisu zadušilo in učinek oslabilo. Čveterospev in produkcijam „prve gorenjske pevske družbe“ (sokolski pevci oblečeni kot gorenjski kmetski fantje) se ne da kaj očitati.

Iz Dunaja. 10. marca. [Izv. dop.] (Svečanost v spomin Preširnu.) Sinoči se je vršil komers na čast Preširnu, katerega je nopravilo društvo tukajnjih slovenskih študentov „Slovenija.“ Okolo osmilih se je zbralo lepo število ljudi, največ seveda Slovencev, med katerimi smo videli tudi nekaj starejših tukaj stalno bivajočih rojakov. Izmed slovenskih državnih poslancev bila sta nazoča gospoda dr. Poklukar in Rudež. Od drugih slovenskih bratov nas je največ z dohodom počestilo Rusov, kateri posebno radi med Slovence zahajajo; manj ko smo upali, je prišlo južnih bratov. Ako kaj pomeni, naj še povem, da sta bila celo dva c. kr. komisarja nazoča.

Program je obsegal petje in govore. Pelo se prav dobro. Večina pesmi je bila Preširnovih, nekoliko smo slišali pa tudi drugih, med katerimi posebno omenjam dve pesmi Borisa Mirana, katerim je napev komponiral Kocjančič. Šopek narodnih pesmi zvezan po Kocjančiču, kateri se bode kmalu po celi domovini pri vsaki veselici pel, tudi pri nas ni smel izostati. — Govori so se po večini raztegovali na našega ljubimeca Preširna. Omenjala se je doba, v kateri se je veljava tega pesnika hotela uničiti, in hvaleče je bilo rečeno, da je Stritar (kateri je tudi pri veselici bil) rešitelj Preširrove veljave. Tudi šaljivost v govorih ni bila pozabljenja.

Po končanem programu začela se je prosta zabava. Kmalu so se oglasile napitnice, izmed katerih posebno omenjam ono bratom Rusom in nazočima poslancema; napitnica poslancema je izrekla željo naj se v kupno pošteno dela pri Slovencih, ne glede na „stare“ in „mlade.“ Dr. Poklukar odgovori in obljudbi, da bode izpolnival, kar želi predgovornik. Največji učinek pa je storila napitnica tukajnjega odvetnika (znanega Slovenca) g. dra. Pogačnika, namenjena slovenskim poslancem v državnem zboru. Rekel je dr. Pogačnik: „Želim Vam, da greste domu! Pojdite domu, na Dunaju zdaj ne doboste nič!“ Prišlo je tudi nekaj telegramov. Za stradajoče na Kranjskem se je nabralo 62 gold. pri tej veselici, katera se sme dostenjno prirvertiti slovesnostim prejšnjih let v slavo Preširnu.

Iz Trsta. 10. marca [Izv. dop.] (Prisotnjiki italijanske krone v Trstu. — Loška železnica.) Sinoči je bil v tukajnjem gledišču Armonia maškarni ples in veselica, kateri čisti donesek je namenjen onim ubogim pri-

stojnikom italijanskega kraljestva, ki v Trstu stanojujo. V tem se zopet vidi mišljenje naših Lahonov. Za domače siromake nimajo pomoči, pač pa za tujece. Ni se čuditi, ako se v Trstu potem godi toliko tativ, tepežev, umorov in ropov, kajti siromaštvo je zadnja stopinja pred zločinstvom. Za one, ki se iz Italije pritepó, skrbe naši Lahoni z vso pazljivostjo, da nobeden pomanjkanja ne trpi, domače uboščke pa stradati puste. Zarad te velike skrbi za italijanske državljane, ki v Trst dohajajo, se ni čuditi, da je bilo pri zadnji štetvi ljudstva v našem mestu 10.000 pristojnikov italijanskega kraljestva. Naših trgovcev veliko število je italijansko in ti ljudje si iščajo skoro izključljivo služabnike iz Italije; Slovanu ali Slovencu ne dajejo radi služeb in ako že kateri pri kakem italijanskem trgovcu ali posestniku služi, ima od svojih tovarišev Lahov toliko pretpeti, da mu kmalu veselje prejde do svoje službe. Tako po tem Lahi dobro izhajajo in ako že ktemu kaj pomanjka, brž mu pomagajo. V Trstu se smejo napravljati veselice za tuje državljane, v Ljubljani pa je vlada pobiranje pomočkov in napravljanje veselic za domače stradajoče prepovedala.

Glede železnice čez Predil ali čez Loko se so prepirali Tržačani. Sedaj pa so se poprijeli Loškega projekta, ker je ceneji in se bode lahko poprej izvršili. Ustanovilo se je društvo, ki bode z denarji podpiralo izdelovanje črte Loka-Trst. Ako Trst hoče obdržati svojo trgovsko veljavo, treba mu je nujno ceste za promet z avstrijskimi gorskimi deželami.

Iz Rojane (pri Trstu) 11. marca. [Izv. dop.] Na spomin našemu pesniku Jenku, spisatelju po vseslovanskem svetu razširjene himne „Naprej“, smo napravili v naši čitalnici v nedeljo 10. t. m. besedo. G. Jereb je v svojem slavnostnem govoru obilo zbranemu občinstvu razkladal veljavno in literarne zasluge slavnega pesnika S. Jenka in obriral obširno njegovo življenje in delovanje na slovenskem slovstvu. — Igra „Bob iz Kranja“ se je igrala tako, da jo smemo med prve predstave naše čitalnice šteti. Izkazali so se posebno gospod Dolinarjeva, gospod Katalin (posebno je bil njegov kplet, sestavljen iz času primernih Črneta Šibajočih udarov, pohvalno sprejet), g. Resič, g. Haderlap in gospodična Veselova. Po igri je bila tombola in ples. — Ker je predsednik čitalnice v svojem početnem govoru izrekel, da mora tudi naša čitalnica kaj storiti za stradajoče brate na Kranjskem, bodo napravili besedo 24. t. m. v kateri se ponavlja igra „Bob iz Kranja“, in ktere čisti dohodek je namenjen za stradajoče Kranjce. Vstopnina za vsakega moškega je 30 kr. Pričakujemo obile udeležbe.

Iz Krope, na Gorenjskem 11. marca. [Izv. dop.] Naš kraj bode kmalu čutil pomanjkanje na delaveih. Kakor je znano, je tukaj dosti tovarnic za žeblje, v katerih je mnogo delaveev treba. Ali izdelovanje žebljev in kupčevanje z njimi ne daje mnogo dobička, za to tudi delaveci v tovarnicah za žeblje ne morejo dobre plače dobiti. Boljša plača se delavecem kaže pri železniških stavbah, torej popuščajo v celih tropah tukajšnji kraj in hodijo delat na železnice, in sicer, ne samo žebljarji, temveč tudi drugi krepki ljudje. Spomladi bode težko delaveev dobiti za polje, naši gospodarji bodo morali s starimi ljudmi zadovoljni biti in še te dobro plačevati. Ako žebljarski tovorničarji delaveev ne bodo mogli dobiti za sedanjeno ceno, bodo seveda prisiljeni, delavec bolje plačevati; to pa bode tudi storilo, da bode cena žebljev poskočila. Žebljarski tovorničarji v našem kraju so zadovoljni, da delaveci odhajajo; kajti mislijo, da bode žebljarstvo več neslo, ako se ne bode več moglo toliko žebljev narejevati, ko do sedaj. Upajo naši tovorničarji, da bode kmalu žebljev manjkati začelo in po tem se dejajo dobre kupčije.

Iz Istre, 10. marca. [Izv. dop.] Puljska lahonsko-mestjanska klika je zopet svoj latinski patrijotizem izrazila in po sklepu občins-

kega sveta tržaškim Italianissimum svojo privrženost poročila ter jim zedinjenje Istrije s Tržaškim, Primorskim in Goriškim pod lahonskim pokroviteljstvom Trsta predložila. S tem agitatorskim činom je puljsko Lahonstvo izjaviti in dokazati hotelo, da tudi ono „k italijanski narodnosti spada“, kakor njihovo, z rokodelskim denarjem zdržano glasilo „Il Pensiero“ pomenljivo poudarja. Ta nesramni manifest je najdoločnejši dokaz lahonskega tlačenja in hudobnega zatiranja, pod katerim istrijski Slovani ječe in po odrešenji iz sovražnih kremljev lahonskih zatiralcov zdihujejo. Pa, dokler jim ti zvijačneži zapovedajo, nepogojno in neusmiljeno z njimi ravnajo, slovanskemu življu sovražne in škodljive zarote sklepajo in Slovane svojevoljno tujim narodnostim izdajajo, se brižni Istrijani ne morejo iz svoje nezavednosti zbudit, ne svojega, dalje neprenesljivega stališča poboljšati, niti svojega materialnega in dušnega blagostanja povzdigniti, nego še dolže bodo potrežljivo v revščini in malomarnosti životarili in odločitev črez svoj blagor in gorje ošabnim lahonskim usiljencem prepuščali tero, med tem ko se drugi rodovi iz mrtvila tisočletne nedoločenosti zbujo in na potu poboljšanja svojega tužnega živobitja veselo napredujejo ter vedno bolj svojo narodno samostalnost zagotavljajo — še vedno le tuji velikosti trden podlog, na katerem se ponosno nasprotniki slovanskega naroda šopirijo in zaničljivo na zapuščeno in od njih neusmiljeno zatrto ljudstvo slovanskega plemena gledajo. Smešno pa je vendar, da si tukajšnji Lahoni domišljajo, da je Pulj italijansko mesto in da njegovo stanovalstvo toliko pozedinjeni z italijanskim življem hreni; ne, gotovo ne! ker to mesto nima nobenega določenega narodnega značaja, najmanje pa italijanski živelj drugi narodnosti pretežuje tukaj, se je veliko ljudstva različnih narodnosti zaradi vojaškega mornarstva naselilo in čuje se govoriti: nemško, italijansko, češko, hrvaško, slovensko in mnogovrstna druga slovanska narečja; najmočnejšo preteženost pa ima slovanski živelj. Ako bojno pomorstvo v uradu in v službi najbolj nemški in laški jezik rabi, in v civilnih uradih italijanski jezik vlada, to vendar ne dokazuje, da bi tudi vse prebivalstvo zares laškega plemena bilo in tudi v resnici nije, nego vsakdo si prizadeva se taistega jezika naučiti, kateri je v uradu vpeljan in s katerim se višjim prikupiti meni; torej se tem Lahonom zaradi tega smernega postopanja tudi mornarstvo roga in po nemških časopisih njihovo ponudo k zedinjenju Istrije s laškim plemenom graja. — Morda ti napuhneni Lahoni menijo, da so zato Italijani, ker italijanski goverijo in v uradu z laškim absolutizmom gospodarijo ter mislijo, da je Pulj italijanski po mestu blebetajo, vendar nije italijanski živelj močnejši, nego slovanski, in Pulj je tako malo italijanski, kakor Ljubljana in Maribor nemški, da si tudi mestjani menijo, ker nemški govoré, da so nemškega plemena, — pa na Slovenskem!

Iz Zagrebu, 11. marca. [Izv. dop.] Saborske volitve še zmerom niso razpisane, kar pa nič ne preči, da se kandidati za poedine volilne okraje iz obeh dveh taborov, narodnjaškega in magjaronskega, že sedaj postavljajo. Krdelo vladinih privržencev je malo, in zavoljo tega vlada med njimi ne more veliko izbirati. Če le hlače nosi in pet čeljev meri, pa je sposoben za vladnega saborskoga kandidata. Imena, ki smo jih do sedaj čuli, so res prave ničle. Ako bi se, postavimo, vlad posrečilo, da bi vse svoje kandidate v sabornico spravila, bi bil to pravi „Ježuš-marija-sabor“! Narodnjaki bodo pa že za to skrbeli, da se naša vlada s svojimi kandidati ne bode preveč blamirala, zavolj česar bi njim vlada še hvaležna biti morala. — Vlada je vprašala svoje politične organe po deželi: kako v poedinih volilnih okrajih šanse za njene kandidate stoe? Odgovori na to vprašanje brž ko ne niso bili najpovoljnješi. To se more iz tega zaključiti, ker

Vakanovič poto in steze išče, kako bi se mogel našim narodnim vodjem približati. V ta namen izduhtal je lisjak sledeči manever. Naprosil je več uglednih pa politično bolj neutralnih oseb, najnjega in vodje naše naredne stranke na objede porabijo. Na ta način bi „kakor slučajno“ z njimi skup prišel. Do sedaj še ni nikogar v to past ulovil. — Znamenita je njegova okrožnica na uradnike zlasti zavoljo tega, ker v njej zakonitost naglašuje, sam pa kot glavar dežele zakonitost naj manje spoštuje.

Aféra Trnskega je dognana. On ostane veliki župan belovarski. Vakanoviču ki ga je hotel izgrizti, je bilo iz Pešte na dosta krupni način zažugano, da v prihodnje naj ne udarja več črez vojnike svojega delokroga. Belovarska županija namreč še ne stoji pod deželno vlado, ampak še zmerom pod poverjenikom za razvojničenje vojniške krajine Rosenzweigom. Vakanovič sedaj z vso silo na to tišči, da se belovarska županija čem preje iz sedanjega provizorija potegne in pod civilno upravo postavi. Predno se to ne bode zgodilo brž ko ne tudi saborske volitve ne bodo razpisane. Kakor se čuje, javil je tudi že Rosenzweig vladi, da je pripraven belovarsko županijo vsak čas civilnej upravi predati. Belovarska županija pošlje 9 zastopnikov v naš sabor. Vakanovič si domišljuje, da bo pod civilno upravo vendar mogoče, ktere tega svojih kandidatov tudi v belovarski županiji „proturati“. Telegrami v najnovejših dunajskih listih pa poročajo, da je Vakanovič ravno dobil zapoved volitve razpisati, in da je Trnski z Rosenzweigom vred odpuščen. — Uredništvo.)

Politični razgled.

Najvažnejša notranja novost je ta, da je pomirjevanje s Poljaki došlo do tega, da se polnoma razbije. — Morda pride iz tega konec dozdanemu ustavovernemu divjemu plesu.

V Pešto, v ogerski državni zbor so obrnene zdaj oči cele Evrope. Dogodjaji, ktere smo zadnjič omenili, ponavljajo se vedno. Skrajna levica, kteri se je tudi levica pridružila, govori in debatuje o malostnih stvareh vedno in vedno, tako da vlada ali Deakova stranka ne bode mogla priti do sklepanja svoje volilne postave. Levica se obrača naravnost na kralja, naj ministerstvo odusti, ktero Ogersko pred celo Evropo smešno dela. Vladna stranka si ne ve pomagati in tudi v ustavovernih krogih takraj Litave, kteri so s pomočjo zdaj stiskanih Deakovev do krmila prišli, je velika briga, kaj bode iz magjarskih homatij, in kako se bode pomočnica ogerska vlada rešila iz soteske, v ktero je ugnana. Pravijo, da je Košut skrajni levici nasvetoval naj vladno stranko „do smrti govore“.

Veliki italijanski agitator in republikanec Josip Mazzini, ki ima toliko zaslug za zedinjenje Italije, in ki je kljub mnogim svojim zmotam spoštoval zarad svoje nesobičnosti — umrl je v Pisi.

Nemško cesarstvo skuša na vsako ceno Italijo pridobiti in proti Francoski naščuvati. V tem smislu deluje pruski poslanik v Rimu. Avstrija bude torej od vseh strani obkoljena s sovražniki, a naši višji krogi ne vidijo ničesa.

Da se pruska v avstrijsko notranjo politiko meša, to je znano. Nesramno pa je da ministerijalni listi (kakor „N. fr. Pr.“) naravnost povedo, da Bismarck prepoveduje pomirjevanje s Poljaki. To je vendar čudno, da pri nas vlada Bismarck in ne . . .

Razne stvari.

* (O odprtji vinogradske šole) govorimo na prvem mestu. Tu pridamo še, da županje in drugi veljaki iz mariborske okolice, kjer so ravno vinogradi, niso bili povabljeni. Mariborski filister je hotel imeti „gaudium“ sam za sebe in za politične deklamatorje ki so prišli. Sicer

tako ni bilo nič poljedalskega govora, nego dali so si političen komers. Štajerski Jeremias Kaisersfeld je nekoliko „frerfasungoval“, minister Streimayr mu je pri banketu pomagal, dr. Schreiner je izpustil en pruski izdihljaj po nemškem edinstvu, in kjer je vse glasilo se, tudi slovenski regent Vrečko ni mogel molčati. Sicer so pili in eden drugemu kadili, kakor to radi imajo. — Pametno in k stvari je govoril menda edini direktor šole, g. Göthe, ki je možance opominjal naj nema šole iz oči ne izgube in naj si iluzij ne delajo.

* (16. občni zbor ljubljanske obrtniške pomagalne družbe) je bil 10. t. m. Zbor je odprl predsednik J. N. Horak z govorom, v katerem pravi, da je družba l. 1871 239.825 gl. spečala, rezervna zaklada znaša 7856 gl. 84 kr. Gotovine ni v nobenem mesecu manjkalo. Vodstvo družbe je minolo leto skrbno delovalo, pa vendar se stanje obrtnikov v Ljubljani ni zboljšalo. Stavbni obrtniki tožijo, da je premalo veselja do stavlenja v Ljubljani, trgovski obrtniki pravijo, da se malo izvaja. Mnogim se zdi potrebno ustanoviti konsumna in surovinska društva, ker morajo deliti svoj zaslužek s kupčevalcem med producentom in konsumentom. Sploh pa je potreben popravek obrtniškega reda od l. 1860, da dobe ne samo dajalci dela, temveč tudi delavci postavno varstvo, kajti kapital preti iz sveta spraviti malo obrtništvo in tako občno oboženje posebno v mestih, kjer je užitinski davek velik, uzročiti. — Po končanem govoru predsednika se v upravnem odboru zopet volijo prejšnji udje gg. Verhovec, Rudholcer, Freiberger, in Gerber. Pregledovalni odbor se sestavi iz gg. Šventner, Regali in Ničman. Zbora se je udeležilo od 319 udov samo 56.

* (Tri in dvajseta predstava dramatičnega društva) v deželnem gledališči ljubljanskem bode v soboto 16. marca. Predstavljala se bode prvikrat komična opera „Selski brivec“ v 2 dejanjih, ktero je po Schenku poslovenil g. Zabukovec. Godba je znana kot dobra in spada v vrsto stareje v smislu Mozartovem. Opera je še dandanes repertoarna igra na mnogih večjih gledališčih in se bode gotovo tudi na slovenskem odru popolnoma udomačila. Pred opero se bode igrala tudi prvikrat izvirna veselija Alešovčeva v 1 dejanju „Podlaga zakonske sreče.“ Pričakovati je, da bo obisk prav obilen, temveč ker bo to predzadnja redna predstava letošnje sezone.

* (Za dve novi slovenski opereti) je deželni odbor kranjski pred dvema letoma dvoje daril (250 in 200 gld.) razpisal. Po poročilih iz Ljubljane ni noben libreto dobil celega darila. Na podlagi razsodbe praških sodnikov je za muziko k prvi opereti „Gorenjski slavček“ (besede od Ljize Pesjakove) deželni odbor podelil darilo v znesku 250 gld. skladatelju g. Försteru v Ljubljani. Libreto je dobil nagrado v znesku 75 gld. — Drugo opereto je spisal g. dekan Grabrijan pod naslovom „Prepir o ženitvi“, muziko k njej je napravil g. učitelj Hribar. Ta opereta je dobila pohvalo in nagrado v znesku 80 gld.

* (Ljubljansko katoliško društvo) je napravilo 10. t. m. tombolo na korist stradajočim prebivalcem kranjske dežele. Udeležilo se je te tombole nad 400 oseb in je društvo dobito za ljudomili namen 275 gld. 80 kr.

* (Notarsko mesto) v Litiji na Kranjskem je izprazneno. Prošnje s priloženimi spričevali, med katerimi mora biti dokaz znanja slovenskega jezika, se naj pošljejo v štirih tednih notarski zbornici v Ljubljani.

* (Iz Postojne) se nam piše: Čitalnica naša napravi v nedeljo 17. dan t. m. veselico, ktere čisti dohodki so za stradajoče siromake na Kranjskem namenjeni. — Za kratki čas in radost je odbor dobro poskrbel, ker po petji in tomboli bodo naši vrlji diletantje predstavljali žalostno igro: „Mlinar in njegova hči.“ — Vse naloge igre so v dobrih rokah, torej se smemo

nadejati kako zanimivega večera. Zavoljo tega in glede na dobrodelni namen, bode gotovo velika množica priateljev vseh stanov počastila čitalnico s svojo nazočnostjo.

* (Iz Celja) beremo v „N. fr. Pr.“ tole: France Dobrila, respicijent pri finančni straži, je že dalje časa v neugodnih razmerah živel, kar mu je pa koncem preveč postal, zarad česa je pred nekolikimi meseci izginil in svojo ženo z dvema otrokoma zapustil. Zapuščena rodovina je po odhodu očeta še v večjo stisko prišla. Mati je šla z otrokoma v svoj domači kraj, v št. Pavel, pa tudi tam se ji je hudo godilo, tako da se je začela batiti, da ne bode dalje mogla prerediti sebe in otrok. Zarad tega gre enkrat v okrajno glavarstvo v Celje z otrokoma, pusti oba, katera sta še le eden pet, drugi sedem let star, v prednji sobi okrajnega glavarja in — izgine kakor njen mož poprej. Otroke bodo poslali v Žužemberk na Kranjskem, kamor sta pristojna.

* (Dr. Wretschko), c. kr. šolski nadzornik, je premeten mož tudi kar se denarja tiče. On rad politikuje in rad banketira. Kadar je kje kaj tacega, glej, na gimnaziji že naprej profesorji in učenci vedo: Vrečko bode gotovo prišeli ogledovat, če prav samo dve uri, da bo dieťe dobil za „ferfasungovanje“ Tako je hodil z dieťi kot c. kr. nadzornik v Celje, tako je „rihtig“ bil tudi v pondeljek v Mariboru.

* (Schönwetterju) so po poročilu „Tagesposte“ učitelji celjskega okrajnega glavarstva zarad njegovega odhoda iz Celja adreso izročili, v kateri govore o Schönwetterjevih zaslugah v izvedenji šolskih postav. Schönwetter se je v daljšem govoru učiteljem zahvalil in solze (?) so njega in učitelje posilile, ko je izrekel obžalovanje, da mu ni mogoče, več tukaj za šolo, za šolo, za kero živi in umrje, delovati! Res siromak!

* (Iz pred sodnije) V Celji je bila 8. t. m. obravnava proti nekemu invalidu, ki bi bil vranskemu učitelju (g. Budni, nekaj vnetemu narodnjaku) požugal, da mu bode „skoz okno svine v sobo poslat, ako ne gre iz Vranskega.“ Nekateri so se že veselili, da bode obravnava pokazala, da sta gg. Šventner in kaplan Geršak (vrila narodnjaka na Vranskem) onega invalida nad učitelja našuntala. V veliko žalost nekim ljudem pa se pred sodnijo ni moglo dokazati, da bi bila gg. Šventner in Geršak koga na g. Budno še uvala tudi ni dokazano, da bi bil oni invalid res g. Budni žugal.

* (Celje s plinom razsvetliti) je sklenil tamošnji mestni zastop in se pogodil z avstrijskim plinarnim društvom na Dunaji, da bode prevzelo razsvetljevanje mesta; za postavljanje plinarnice bode mestni zastop društvu prostor dal.

* (Bolezen v gobcu in parkljih) se je vgnjezdila med govejo živino v graški okolici.

* (Učitelji Vranskega okraja) misijo napraviti med seboj društvo za protistransko podučevanje in podporo.

* (Pevsko društvo v Krškem) napravi v nedeljo 17. t. m. v g. Gregorič-evih sobanah besedo s tombolo v podporo stradajočih na Kranjskem. Program besedi je sledeči: 1) Govor. 2) Potopnik, zbor A. Nedved-ov. 3) Domočutstvo, čveterospev D. Jenkov. 4) Nek dušman vidi! zbor D. Jenkov. 5) Rožica, čveterospev Hermes-ov. 6) Zvezdi, bariton-solo z zborom A. Nedved-ov. 7) Veltava, zbor, napev česki. 8) K slovesu, tenor-solo z glasovirom Kamilo Mašek-ov. 9) Glas domovinski, zbor. 10) Jurček, šaljivi čveterospev. 11) Na ples! zbor dr. G. Ipavicev. — Začetek je ob 7. uri. — Vstopnina 50 kr. Milodarnosti se meje ne stavijo. Gotovo se bodo te veselice, ktere čisti znesek ima tako blag namen, udeležili vsi poštenjaki, katerim je to mogoče, brez razločka stanu in političnega mišljenja.

* (Prazne službe) V stanu Primorskega namestništva služba namestniškega koncipista, eventuelno okrajnega komisarja z letno plačo v znesku 800 gld., in za slučaj porobljenja pri na-

mestništvu v Trstu 200 gld. stanovnine; prošnje naj se pošlje do 25. marca t. l. predsedništvu primorskega namestništva v Trstu „z dokazi potrebnega jezikovega znanja.“ — Služba učitelja pri sv. Križu blizu Kostanjevice na Kranjskem (210 gld.); prošnje do 25. t. m. okrajnemu šolskemu svetu v Krškem.

* (Iz Trsta,) 7. t. m., se nam poroča: Tukaj se tiska ilustrirana brošura z naslovom: „Svetilnica, zlata knjiga za veselo slovensko ljudstvo“. Izhajala bode v zvezkih. Prvi zvezek obseg: 1. Burke vseh sort; 2. Politično-satirični spisi. Knjiga je tako pisana, da jo lahko vsak, kdor le količkaj brati zna, razume, in jo brez nevarnosti tudi otroci v roke dobiti smejo. Cena 20 kr.

* (Pojasnilo) Iz Dunaja se piše „Tagesposte“: Poslanec Danilo je povabil dalmatinske študente k sebi, da bi se pred njimi opravičil zarad glasovanja za postavo o volitvah za silo in jim stvar pojasnil. Kakor pravijo, so študentje iz Dalmacije poslancem iz svoje domovine nezaupnico dati hoteli.

* (Potres) je bil v zadnjih dneh v nekaterih krajih na severnem Českem in Nemškem. Tudi v Pragi so ga čutili.

* („Pravnik slovenski“) prinaša v zadnjih dveh številkah te-je članke: Oporoka. — Prenameba kazenskega zakonika in postopnika. — Kazenska statistika okrožne sodnije Novomestne. — Odstop od tožbe proti nerazdelnemu sodolžniku. — Služba župana glede na občinski volitveni red. — Užitkar nima volitvene pravice. — Terjatve odškodovanja zavoljo cerkvenih stavb spadajo na pravno pot. — Vrnitev skupila reči vsled motenja posesti prodane. — Podaljšanje obrokov v pravdah pri pogojenih neprestopnih obrokih. — Strahovalne preiskave proti občinskemu uradniku. — Ugovor nedoštetege denarja neha tri leta po vknjiženji. — Domovinska pravica vsled zadnjega vstopa med vojake. — Nakazanje terjatve izvršitelja brez izvršitelja brez izvršenčevega ugotovljenja. — Pritožbe proti naredbam županstev. — Predplačila za cerkev pod enim patronom stoječe. — Ženitvena pogodba. — Črtice. — Ker je namejen ta list posebno uradnikom, odvetnikom, koncipientom — bilo bi dobro, ko bi „Pravnik“ prinesel imenik svojih naročnikov, da izvemo, katerim uradnikom itd. ni mar za to, da se slovenskega uradovanja iz praktičnega berila nauče.

Za stradajoče slovenske brate na Kranjskem

je dalje „Slovenskemu Narodu“ došlo:

	gld. kr.
Prenesek iz št. 28 „Slov. Nar.“	334 90
Gosp. B. Raič, župnik pri sv. Barbari v Halozah	4 —
” J. Zadravec, kaplan pri sv. Barbare v Halozah	1 —
” J. Žitek prof. v Ptaju	1 —
” Fr. Pečare, adjunkt v Mariboru ¼ kron. tolarja v srebru.	—
” Jakob Greif, asistent lekarstva v Križeveih	1 —
Od Vel. Nedelje nam je došlo, darovali so:	
Gosp. Jože Vrbanjak	1 —
” Franjo Žajdela	1 —
” Ferd. Goričan	1 —
” Davorin Petek	1 —
” Josip Hanzelič	1 —
” Jože Mančič	1 —
” Miha Vavpotič	1 —
” Jože Petek	50 —
Skupaj	349 40
Administracija „Sl. Naroda“.	

Dunajska borsa 13. marca.

Enotni drž. dolg v bankovcih	65 gld. 05 kr.
1860 drž. posojilo	100 " — "
Akcije národne banke	8 " 44 "
London	110 " 80 "
Enotni drž. dolg v srebru	71 " 30 "
Kreditne akcije	341 " — "
Napol.	8 " 80 "
Srebro	109 " 25 "
C. k. cekini	5 " 24 "

Spodobno podpisana naznanjata čestemu občinstvu,
da sta se ravnokar vrnila iz Dunaja z novim blagom.
Posrečilo se jima je, akoravno se je manufakturno blago za
15 do 20 % podražalo, pogoditi tako ceno za blago, da
jima bode mogoče kupeti po stari ceni z novim bla-
gom posluževati.

Blagovoljnemu obiskovanju se tedaj priporočata

brata Koceli,

Ljubljana, glavni trg.

(51-1)

Krojaška asocijacija

vis à vis Hradeckovemu mostu, Eggersbergerjeva hiša v
Ljubljani,
salon v I. nadstropju.

Dovoljujem si p. n. občinstvo na naše najnovije modno blago za pomlad in poletje opozoriti, in naše pripoznato eleganco in ceno delo spoštovanemu p. n. občinstvu najbolje priporočiti. Podpisani upa, da si bode asocijacija z naglo in reeleno postrežbo, njej do sedaj v toliki meri skazano zaupanje tudi dalje obdržala in pričakuje prijazna naročila.

Naročila iz dežele bodemo naglo in najceneje izvršili.

Z visokim spoštovanjem.

Predsednik krojaške asocijacije v Ljubljani.
France Sark.

(48-3)

Kovane uradno preiskavane decimalne vase četirioglave oblike:						
Nositeljna moč:	1	2	3	5	10	15 cent.
Cena, gld.:	18	21	25	35	45	55.
Nositeljna moč:	20	25	30	40	50	cent.
Cena, gld.:	70	80	90	100	110.	
Balancirne vase:						
Nositeljna moč:	1	2	4	10	20	30 fnt.
Cena, gld.:	5	6	7.50	12	15	18.
Nositeljna moč:	40	50	60	70	80	fnt.
Cena, gld.:	20	22	25	27.50	30.	
Vase za živino z železnim obročjem in utegi (gevihti):						
Nositeljna moč:	15	20	25	30	40	50 cent.
Cena, gld.:	150	170	200	230	300	350.
Mosne vase:						
Nositeljna moč:	50	60	70	80	100	cent.
Cena, gld.:	350	400	450	500	550.	
Nositeljna moč:	120	150	200	300	cent.	
Cena, gld.:	600	650	750	900.		

L Buganiy & Comp., fabrikanti vag in utegov.

Dalje vse sorte druge vase in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej: (11-75)

R. S. MIHELAČ,

dodaj knjigovez v Radoljci, preselil se je v **Ljubljano,**

kjer ima v židovski ulici svojo delavnico, ter se priporoča slavnemu občinstvu obetač pošteno, hitro in ceno postrežbo. (46-4)

Ravno tu dobi izurjen knjigovezarski pomočnik pod prav dobrimi pogoji precej službo.

Epileptični krč

(božjast)

zdravi pismeno z zdravilom, ki je že več ko sto ljudem pomagalo

A. Witt,

Linden-Strasse 18, Berlin.

(60-26)

Avstrijsko centralno stavbno društvo na Dunaji,

ustanovljeno na vzajemnost s temeljnimi kapitalom v znesku 5 miljonov goldinarjev,

od katerih se bodeta izprva 2 miljona emitirala,

daje vsakemu priliku, si z malimi mesečnimi plačili od 10 goldinarjev na višje in z enkratno pristopnino v znesku 20 goldinarjev lastno hišo, posestvo, graščino itd. pridobiti. Vsako plačilo daje do prve bilance 5 percentov obresti in je deležno vsega čistema dobitka društva.

Pisma o pristopu s priloženimi zneski sprejema glavno zastopstvo avstrijskega centralnega stavbnega društva:

Rothschild & Co., Dunaj, Opernring 21,

kjer se prospekti, pravila itd. brezplačno razdavajo in razpošiljajo.

(44-2)

! Zeit ist Geld !

Pravi prostor najboljše ure najceneje kupovati, je **tovornica za ure FILIPA FROMMA**

Rothenthurmstrasse, Nr. 9, gegenüber der Wollzeile na Dunaji.

Vse ure, na sekundo regulirane, se prodajajo s 5letno garancijo.

Samo 17 ali 18 gld. prav angleška prefino vogni pozlacenja srebrna kronometrska ura z dvojnim plastičem, prefino emalirana, z veržico iz talmizlata in medaljonom vred.

Samo 14 ali 17 gld. prav angleška srebrna kronometrska ura z enajm in plastičem in kristalnimi stekli z veržico in medaljonom v toku.

Samo 19 ali 20 gld. Srebrni remontoari, brez ključa za navijanje, s kristalnimi stekli v najfinješem lesenu toku.

Samo 8 ali 10 gld. prav angleška cilindrasta ura, v rubinib, kristalnem steklu, fino veržico iz talmizlata, usnjastim tokom in pismenim 5letnim garantilnim listom.

Samo 14 ali 18 gld. prav angleška remontoarska ura, a la prince of Wales najmočnejšega kalibra s kristalnim steklom, kolesem iz nikla v pravem, čistem zlatu; te ure imajo proti drugim prednost, da se dajo brez ključa naviti; k takim uram dobi vsak varižico iz talmizlata z medaljonom in garantilnim listom zastonj.

Samo 12 gld. ura v talmizlatu z dvojnim plastičem, sa voneto, skakalec, kristalnimi stekli in niklovim kolesem, z veržico iz pravega talmizlata, medaljonom, usnjastim tokom in garantilnim listom vred.

Samo 28 do 34 gld. srebrna siderno-remontoarska ura, ki se da brez ključa naviti, z veržico iz talmizlata in medaljonom vred.

Samo 15 ali 20 gld. prav srebrna siderna ura, s kristalnim steklom, elegantno veržico in medaljonom.

Samo 12, 15, 18 gld. ure za gospo z srebra s kristalnimi stekli, miniaturni formati, prefino vogni pozlačena z veržico za okolo vrata vred, vse v toku.

Samo 16, 18, 20 gld. Iste z dvojnim plastičem in veržico za okolo vrata.

Samo 22, 25, 30 gld. zlata ura z gospo s kristalnim steklom in veržico za okolo vrata.

Samo 40 ali 48 gld. Zlate ure za gospo z diamanti in veržicami za okolo vrata. Iste z dvojnim plastičem.

Samo 75 ali 100 gld. zlati remontoari za gospode z elegantnimi veržicami za okolo vrata.

Samo 70, 80, 100 gld. zlati remontoari za gospode s kristalnim steklom.

Samo 90 ali 120 gld. Iste z dvojnim plastičem.

Samo 200 ali 400 gld. zlati kronometri remontoari z dvojnim plastičem.

Srebrne urne veržice gld. 2.50, 3, 4, 5, 6, 7, 10 do gld. 12.

Zlate urne veržice gld. 18, 20, 25, 30, 35, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100.

Budilci z uro 7 gld.

Ure za na steno s podobo, 2, 3 in 4 kose igrajoče, gld. 70, 80, 90.

Ure s trepetikeljem, 2, 3 in 4 kose igrajoče, gld. 80, 100, 120.

Igralnice, 2, 4, 6, 8 kosov igrajoče, gld. 15, 35, 55, 75.

Album za fotografije z muziko gld. 8, 10, 12 do gl. 15.

Tobačnice z muziko 7 gld. 50 kr.

Smodkarnice z muziko 18 gld.

Sivalnice z muziko 15 gld.

Ure s trepetikeljem lastnega izdelka s 5letno garancijo:

Take, ki se vsak dan navijajo gld. 10, 11, 12.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo, gld. 16, 17, 18, 19, 20, 22.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo in vsake pol ure bijejo gld. 30, 33, 35.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo, vsako četrt urę bijejo in ure ponavljajo gld. 48, 50, 55.

Take, ki se vsak mesec navijajo gld. 28, 30, 32.

Ure za pisarnice gld. 10, 15, 20.

Ure za kavarne gld. 15, 25, 30.

Velika delavnica za popravke.

Stare ure, gostokrat dragi rodovinski spominki, se popravljajo in narejajo takoj, kakor bi bile nove. Cene za popravke s 5letno garancijo gld. 1½, 3, 5 do 10 gld.

Edina in sama zaloga

prav angleških ur od E. in E. Emanuela v Londonu.

V sled posebnega imenovanja dvorna zalaginja Nj. Vel. kraljice Viktorije, kralj. Visokosti princa Waleskega in vojvode Edinburgskega, Nj. Vel. Sultana in Nj. Vel. kralja Portugalskega.

Pismena naročila

se za poštni povzetek ali poslan znesek v 24 urab stor. Na posebno željo se tudi ure in veržice pod povzetkom na izbir pošljajo in za nazaj poslano denar vračuje.

Cene naše tovornice so vedno nižje ko povsod najnižje in stojimo vedno s svojimi izdelki na vrhuncu časa.

Vsi, ki nove naročiti žele,

Vsi, ki stare za nove za menjati žele,

Vsi, ki slabe za dobre zamenjati želes, so prošeni, naj se na to firmo obrnejo.

Staro zlato in srebro, državni papirji, se za najvišje cene namesto plačila jemljejo.

Dunaj,

Tovornica za ure F. Fromm-a Rothenthurmstrasse 9,

Dunaj.

Pred sleparstvom se svari! V najnovejšem času naznanjajo trgovalci z igračami in bazarji, ki si ime tovorničarji ur prisojujejo in celo svarila na svitlo dajejo, popolnem navadne ure brez vrednosti za angleške. Mnoge pritožbe, katere nam o tem dohajajo, nam dajejo povod svariti pred tem sleparstvom in p. t. občinstvo varovati škode.

(36-1)